

[Undervisningsministeren.]

ledningsforedrag ved Sagens første Behandling i det andet høje Ting.

Det ærede Medlem priste mit oprindelige Forslag med Tremandsudvalget og den skarpe Betonning af Teaterchefens fulde Ansvar og Myndighed baade paa det økonomiske og kunstneriske Omraade, men, sagde han, nu er Udvalget udvidet til 5 Mand, og det faar Ret til at gøre Indstilling til Ministeren ogsaa om det kunstneriske, og saa forlader vi jo Princippet, saa giver vi Udvalget Ret til at gribe ind i Repertoiret! Der kom Fejlslutningen! Det gør vi aldeles ikke. §§ 6 og 7 er opretholdt fuldt ud af Folketinget og opretholdt fuldt bevidst, der røres jo ikke ved Lovforslagets Affattelse i øvrigt, Udvalget faar ingen Ret til at gribe ind i Teaterchefens daglige Ledelse af Teatret, i Repertoiret, i Ansættelsen af Skuespillere o. s. v., aldeles ikke. Det, der er sket, er, at et Udvalg, der i Forvejen havde en Ret til at gøre Indstilling til Ministeren angaaende det økonomiske, hvis det skulde gaa skævt, nu faar Ret til ogsaa at gøre Indstilling om det kunstneriske, hvis Formaaalsparagraffen efter Udvalgets Mening skulde blive krænket, og saa *kan* Ministeren foretage, hvad han i den Anledning mener er rigtig. Her blandede det ærede Medlem igen to Ting sammen, der intet har med hinanden at gøre, nemlig § 7 og § 10. § 10 bestemmer Teatrets kunstneriske Formaal og siger:

„Skulde Teatret efter Ministerens

Skøn ikke paa fyldestgørende Maade opfylde sine Forpligtelser i denne Henseende, skal Ministeren være berettiget til uden Hensyn til, om Perioden for Brugen endnu ikke maatte være udløbet, at tilbagetage Brugstilladelsen med Udgangen af den paagældende Sæson.“

Det er en Bestemmelse for sig, den er klar og bestemt. § 7 vedrører noget helt andet. Den siger i sin Slutning:

„Skulde Teaterchefens kunstneriske Dispositioner forekomme Udvalget stridende mod Bestemmelserne i § 10 eller hans økonomiske Dispositioner uforsvarlige, kan Udvalget indberette Sagen for Ministeren.“

Det er noget helt andet. Saa *kan* Ministeren gøre, hvad han vil.

Det ærede Medlem beklagede, at nogle Ord i det oprindelige Forslag om, at Ministeren kunde afskedige Chefen uden Varsel, er faldet ud. Naar det er sket, er det, fordi det ved nøjere Overvejelse i Udvalget viste sig, at de var overflødige; det er noget, som Ministeren selv uden denne

Bestemmelse, under saadanne Omstændigheder, kan gøre. Deri har den ærede sidste Taler fuldkommen Ret: § 5 taler om det almindelige, de andre Bestemmelser omhandler det ekstraordinære. Enhver Tjenestemand, der misligholder sin Stilling, kan afskediges straks; Ministeren *skal* ikke gøre det, men han *kan* gøre det.

Jeg har derfor paa ingen Maade slaaet en Kolbøtte, men jeg har gjort et imødekommende Skridt overfor Ønsker, der næredes ikke mindst indenfor det ærede Medlems eget Parti, og jeg har gjort det uden at rokke ved Grundsætningerne i det oprindelige Forslag.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der vilde bebrejde mig Kolbøtter, ikke selv holdt sig fri for Mangel paa Logik. Det ærede Medlem begyndte, som sagt, med at prise mit oprindelige Forslag med Tremandsudvalget og Teaterchefen med den fulde Myndighed, og saa sagde han, at Ministerens Hensigter maaske har været meget gode, men der er noget, der hedder ministerielle Embedsmænd, og det synes at være saa, at Teaterluften har en egen dragende Virkning, saa naar Folk først kommer under dens Paavirkning, kan de ikke give Slip, saa maa de blive ved at leve mere eller mindre i den Atmosfære, og nu skulde de ministerielle Embedsmænd altsaa have gjort deres Indfyldelse gældende, saaledes at de dog fremdeles faar noget med Teatret at gøre. Men der stod jo netop i det oprindelige Forslag, der stod netop i Bemærkningerne angaaende Tremandsudvalget, at den ene af disse 3 skulde være en ministeriel Embedsmand; jeg havde oprindeligt tænkt mig ham som Formand, men Folketingsudvalget var noget betænkeligt ved i hvert Fald at slaa dette fast som givet, og her har jeg saa ligeledes gjort et imødekommende Skridt, idet jeg sagde, at dette ikke for mig var noget Hovedspørgsmaal. Men jeg har hævdet — og jeg tror med Rette — at der ubestrideligt findes opsamlet i Undervisningsministeriet stor Erfaring og Kendskab til Detailler angaaende Teatret, det har jeg erfaret ikke mindst under de meget grundige og indgaaende Forarbejder til dette Lovforslag. Det ærede Medlem spurgte, om vi nu ogsaa var sikre paa, at vi her havde truffet det rigtige. Ja, jeg tror, at sjældent er et Lovforslag blevet udarbejdet saa grundigt som dette og under Raadføring med saa mange, som vi her har raadført os med. Bl. a. kan jeg oplyse, at vi angaaende Spørgsmaalet om Dobbeltscenen som Retssubjekt har raadført os meget indgaaende med Justitsministeriet